

Aar vil staa omtrent helt udgaaet med Brænde — saa forekommer det os meget betænkeligt at ophæve Brændselsloven for den kommende Vinterhugst. Brændselsnævnet udtaler i sin sidste Skrivelse af 25. Februar, „at man under Forudsætning af, at Brændselsforholdene tillader det, formener at kunne afslutte Nævnets Virksomhed til Efteraaret 1919“. Ja, hvis virkelig Brændselsforholdene til Efteraaret eller senere hen skulde tillade det, vil der intet være til Hinder for, at man da gennem kgl. Anordning kan ophæve Nævnet. Men hvis man nu vil sætte Fristen for Brændselsnævnets Virksomhed til November, saa afskærer man det derved fra at træffe de Forberedelser, der maa gøres, for at Skovhugsten kan finde Sted til næste Efteraar og Vinter. Ud fra denne Betragtning maa Mindretallet fraraade at stemme for den foreslaaede Ændring.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg maa beklage, at der har samlet sig et Flertal om den foreslaaede Ændring, som jeg ikke kan erkende er sagligt begrundet. Ved at sætte den 1. November som Frist for Brændselsloven i det hele taget er der tilkendegivet en Tvivl om, hvorvidt det vil være rigtigt nu at træffe nogen Forberedelse vedrørende Vinterskovningen. Man vil i alt Fald ikke kunne bebrejde Brændselsnævnet, hvis det ikke ser ud over den Fremtid, som dette høje Ting mener det tilstrækkeligt at regne med. Hvilke Ulemper det vil kunne medføre for vor Forsyning med Brænde til Vinter, skal jeg ikke kunne udtale mig om, men jeg finder det beklageligt, at man, skønt der fra sagkyndig Side, ogsaa i den her paaberaabte Skrivelse, er fastholdt Ønsket om Brændselslovens Forlængelse for et Aar, dog ikke vil gaa med dertil.

Med Hensyn til Udtalelsen om Muligheden for en Afslutning af Nævnets Virksomhed i Efteraaret 1919 har jeg i det højtærede Udvalg gjort opmærksom paa, af hvilken Art den Skrivelse er, som har fremkaldt denne Bemærkning, og at jeg derfor ikke tillægger denne den samme Vægt som den Skrivelse, der danner Grundlaget for Indstillingen. Jeg havde efter første Behandling gjort mig Haab om, at der vilde være et Flertal for den rent saglige Bedømmelse af dette Forhold, men dette er ikke gaaet i Opfyldelse. Den Dato, som er foreslaaet, tillader at forlænge Nævnets Virksomhed til Efteraaret — med de Ulemper, som vil fremkomme af, at man ikke nu beslutter en yderligere Forlængelse —, men

naar der i Betænkningen staar, at man i Oktober 1919 vil kunne træffe Bestemmelse om, „hvorvidt der vil være Anledning til ved ny Lovgivning paa dette Omraade at bringe Brændeproduktionen i Vinteren 1919 — 20 ind under Statsforsorg“, saa maa ærede Medlemmer ikke ud fra denne Udtalelse tro, at der overhovedet kan være Tale om den 1. November at undgaa Lovgivning paa Brændselsomraadet. Det vil være aldeles nødvendigt, naar man ikke nu vil give Brændselsloven forlænget Gyldighed for et helt Aar, i Oktober Maaned at træffe Bestemmelser om Afviklingen af hele Brændselsvirksomheden. Det havde utvivlsomt været rigtigere at følge den Vej, som Brændselsnævnet har foreslaaet: at give Lovens Forlængelse for et helt Aar og saa afvikle den, idet jo ingen bruger Bestemmelser i denne Lov, som det ikke er nødvendigt at bruge. Men naar man under den her i Rigsdagen grasserende Dato-Mani ogsaa har villet bringe en Dato ind paa dette Omraade, maa jeg dog anerkende, at man har valgt en Dato, som lader sig praktisere.

Ordføreren (Kragh): Jeg takker den højtærede Minister for den Anerkendelse, som han har fremsat her i sine sidste Bemærkninger, og jeg forsikrer den højtærede Minister om, at de Betragtninger, som fra Udvalgsflertallets Side har været bestemmende for, at vi har stillet Ændringsforslaget, har udelukkende været af saglig Art.

Naar den ærede Ordfører for Mindretallet (Lewinsky) citerede Brændselsnævnets Skrivelse af 4. Februar 1919 og navnlig den Udtalelse deri, at Nævnet ikke kan tilraade Indenrigsministeriet at staa uden Midler til i fornødent Fald at kunne paabyde og gennemføre en Pligthugst, idet man vil kunne nære Frygt for, at frie Forhold vil kunne medføre forskellige Vanskeligheder, ja, saa kan jeg forsikre det ærede Medlem om — og det er ham ogsaa bekendt fra Forhandlingerne i Udvalget —, at man fra Flertallets Side paa ingen Maade ønsker ved den stillede Ændring at afskære Indenrigsministeren fra at kunne foretage saadanne Foranstaltninger, som sikrer Hugsten i den kommende Vinter, men man ønsker blot at sikre Rigsdagens Indflydelse under disse Overvejelser. Jeg maa endvidere have Lov til at gøre opmærksom paa, at medens den af den ærede Ordfører for Mindretallet citerede Skrivelse fra Brændselsnævnet er af 4. Februar, er den Skrivelse fra Brændselsnævnet til Indenrigsministeriet, der findes som Under-